

Stand til at ramme de forebyggende Midler, hvis egentlige Formaal vel ikke kunde siges at være Afbrydelse af Svangerskab, men som alligevel kunde bruges hertil, eller som kunde faa denne Virkning, og saadanne Midler bør dog efter min Formening ogsaa kunne forbydes, navnlig naar de frembyder en ud over det almindelige gaaende Fare for Sundheden. De bør forbydes af den Grund, at de Personer, der bruger disse Midler, efter alt hvad der foreligger af Reklame og lignende, for saa vidt bruger dem i god Tro, som de ikke har nogen Anelse om, at de godt kan virke dødbringende. Under Hensyn hertil var det, jeg forberedte ærede Medlemmer paa, at jeg blev nødt til at stille Ændringsforslag ved tredje Behandling, idet jeg i øvrigt beklagede, at Forholdene havde medført, at Spørgsmaalet blev rejst saa sent, paa Grund af, at Skrivelser fra Sundhedsstyrelsen indløb saa sent, fordi denne ikke var å jour med, hvilket Forslag der kunde antages at blive endeligt vedtaget.

Ændringsforslaget under Nr. 2 gaar ud paa, at det „forbydes at indføre, tilvirke, udbyde til Salg eller sælge, samlet eller delt, saadanne Genstande, der fremtræder som bestemt til seksuel Hygiejne eller Forebyggelse af Svangerskab, men som enten frembyder en særlig Fare for Sundheden eller er egnede til at afbryde Svangerskab. Dog kan Justitsministeren med Hensyn til Lagers og Hospitalers Forsyning men Instrumenter og lignende fastsætte særlige Regler“. Hvis dette Ændringsforslag vedtages, bliver det endvidere nødvendigt at ændre Lovforslagets Titel, og derfor foreslaar jeg, at Titelen affattes saaledes: „Forslag til Lov om Forbud mod Handel med visse sundhedsfarlige Genstande, tjenlige til at forebygge eller afbryde Svangerskab.“

Jeg anbefaler, at man tiltræder den foreslaaede Ændring, baade fordi den forekommer mig let overskuelig, og fordi det altsaa efter min Formening ikke er særlig betryggende med Hensyn til de Formaal, vi vel alle maa tilsigte, at vedtage § 2 i den Form, hvori den blev vedtaget ved anden Behandling.

Ordføreren (*Inger Gautier Schmit*):

Det har sikkert baade i det høje Folketing og her i Landstinget været Formaalet for de siddende Udvalg at træffe de mest betryggende Forholdsregler med Hensyn til det, vi her søger at komme til Livs, nemlig Salget af de livsfarlige Genstande, som kan forvolde Kvinders Død, og jeg

kan fuldstændig slutte mig til den højtærede Justitsministers Beklagelse af, at de sidste Skrivelser fra Sundhedsstyrelsen, som er afsendt, efter at Landstingsudvalget havde afgivet sin Betænkning og vi havde vedtaget et Ændringsforslag, som vi syntes forbedrede det fra Folketinget oversendte Lovforslag, er kommet saa sent, at Landstingsudvalget ikke har haft dem i Hænde under dets egentlige Arbejde med Lovforslaget. Den højtærede Justitsminister udtalte, at Sundhedsstyrelsen ikke havde været å jour med, hvilket Forslag der kunde blive vedtaget her i Rigsdagen. Hvem der har Skylden derfor, skal jeg ikke begynde at drøfte, jeg citerer blot Justitsministerens egen Udtalelse, som ganske falder sammen med, hvad jeg udtalte ved anden Behandling, da jeg netop nævnte, at jeg vilde have fundet det overordentlig heldigt, om Sundhedsstyrelsen havde været holdt å jour med Forhandlingerne her paa Rigsdagen, og at jeg, hvis jeg havde vidst, at den ikke var blevet det, vilde have foranlediget et Samraad med Sundhedsstyrelsen om, hvorvidt det Forslag, som vi var i Færd med at gennemføre, tilstrækkeligt dækkede Formaalet. Men efter at disse Skrivelser er tilsendt Justitsministeren, forstaar jeg særdeles godt, at den højtærede Minister føler et Ansvar i saa Henseende og ønsker at faa indført endnu en Forbedring i Lovforslaget. Dette har været drøftet i Udvalget nu mellem anden og tredje Behandling, men det overvejende Flertal indenfor Udvalget har fundet, at det paa dette sene Tidspunkt — vi formoder jo, at Rigsdagen snart vil blive hjemsendt — var umuligt at begynde til at optage nye Forhandlinger om Lovforslaget, der allerede har voldet Rigsdagen saa ganske overordentlig store Vanskeligheder. Gennem det Ændringsforslag, som vi fik vedtaget ved anden Behandling, mente vi at have opnaaet, at man kunde forbyde de meget farlige Modersprøjer, som Sundhedsstyrelsens første Forslag gik ud paa at faa forbudt; dette positive Skridt mente vi at have naaet, og nu frygter man indenfor Udvalget for, at vi ved at udvide Lovforslaget til ikke alene at tage Sigte paa at forbyde Salg af Genstande tjenlige til at afbryde Svangerskab, men ogsaa Genstande, der kan forebygge Svangerskab — selv om det indskrænkes til Genstande, som er sundhedsfarlige —, kommer ind paa et Omraade, som man ikke fra den ene Time til den anden kan tage Standpunkt til. Genstande, der tager Sigte paa Afbrydelse af Svangerskab, er selvsagt